

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 789/23
9.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката мр Веселина Церовића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.283/22 од 13.4.2023.године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП-а, дана 09.10.2023.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката мр Веселина Церовића и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.283/22 од 13.4.2023.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.283/22 од 13.4.2023.године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је применом наведених законских прописа и одредби чланова 1, 2, 4, 42, 45 и 54 КЗ осуђне на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, а окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које му је применом наведене законске одредбе, те чланова 1, 2, 4, 42, 45, 54, 64, 65 и 66 КЗ, изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године, од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, с тим што ће се у

случају опозива условне осуде, на основу одредбе члана 63 КЗ, у изречену казну затвора урачунати време које је окривљени провео у притвору по решењу Вишег суда у Београду К.бр.283/22 – Кв.бр.2942/22 од 25.7.2022.године, који му се рачуна од 20.8.2022.године, када је лишен слободе до 08.12.2022.године, када му је притвор укинут. Истом пресудом, а на основу одредби члана 83 КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана, те је одређено да ће се иста извршити у Заводу за извршење казне и иста може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 (три) године, с тим што се време проведено на лечењу урачунава у изречену казну. На основу одредбе члана 246 став 8 КЗ и члана 87 КЗ, према потврди о привременом одузетим предметима ПС Лазаревац од 27.01.2020.године, окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 1,84 гр опојне дроге хероин са кофеином и парацетамолом, а на основу одредбе члана 92 у вези са чланом 91 КЗ, према потврди о привременом одузетим предметима ПС Лазаревац од 28.01.2020.године, окривљеном АА одузета је имовинска корист од 2.000,00 динара, која се има уплатити у буџет Републике Србије. На основу одредбе члана 246а став 5 и члана 87 КЗ, према Потврди о привремено одузетим предметима ПС Лазаревац од 27.01.2020.године окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 1,13 грама опојне дроге хероин са кофеином и парацетамолом. На основу одредбе члана 264 ЗКП-а у вези са чланом 261 и 262 став 2 ЗКП-а окривљени АА и окривљени ББ обавезани су да накнаде трошкове кривичног поступка чија висина ће бити одређена посебним решењем, по прибављању података о висини истих.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеном АА изрећи казну затвора у дужем трајању, а окривљеном ББ усместо условне осуде, изрећи казну затвора;

-бранилац окривљеног АА, адвокат мр Веселин Церовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или га огласити кривим за блаже кривично дело и изрећи му блажу кривичну санкцију, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буде позван на седницу већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.851/23 од 06.07.2023.године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и донесе одлуку у смислу жалбеног предлога јавног тужиоца, а да жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката мр Веселина Церовића одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката мр Веселина Церовића на којој је

размотрио списе заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката мр Веселина Церовића, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП-а, тако што се истиче да је првостепени суд повредио објективни идентитет оптужбе и пресуде, јер је у изреци изоставио наводе оптужнице да је окривљени АА у тренутку када је одбацио од себе целофанску кесицу, “држао код себе новац у износу од 21.500,00 динара”, а како измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, то је поступањем на наведени начин пресудом оптужба прекорачена.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца окривљеног оценио као неосноване, јер изостављање поменутих навода оптужнице у изреци побијане пресуде, не представља прекорачење оптужбе у објективном смислу, јер окривљени није оглашен кривим за већу криминалну активност у односу на ону која је оптужним актом окривљеном стављена на терет, нити је изостављање поменутих чињеница наведених у опису дела довело до правне квалификације која би указивала да је реч о тежем кривичном делу од оног описаног у оптужби, па се самим тим у конкретном случају не ради о наведеној битној повреди одредаба кривичног поступка.

У жалби браниоца окривљеног АА надаље се истиче да је побијана пресуда донета и уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члан 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, јер је изрека противречна разлозима пресуде, а у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, која повреда се огледа у томе што у изреци није утврђено тачно време извршења обе радње кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим, како неовлашћене продаје, тако и неовлашћеног држања ради продаје опојне дроге хероин, јер је термин “поподне” неодређен, да би окривљени био оглашен кривим у погледу обе радње извршења предметног кривичног дела.

По оцени овог суда, изнети жалбени наводи су неосновани, јер је изрека побијане пресуде у погледу времена извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим јасна и из исте се утврђује да је окривљени дана 27.01.2020.године, неовлашћено продао у поподневним часовима за износ од 2.000,00 динара, ПВЦ кесицу у којој се налазио хероин са кофеином и парацетамолом, нето масе 1,13 грама, окривљеном ББ, испред зграде у којој окривљени АА живи у ..., ул....., те је истог дана у вечерњим часовима, по поново договореном сусрету са окривљеним ББ, окривљени АА, такође испред зграде у којој живи, ради продаје држао целофанску кесицу у којој се налазио хероин са кофеином и парацетамолом нето масе 1,84 грама, на тај начин што је пришао путничком моторном возилу марке и типа “Opel astra”, којим је управљао окривљени ББ, и коју кесицу је окривљени АА одбацио од себе када је видео

полицијске службенике. За оваква чињенична утврђења из изреке првостепени суд је у образложењу побијане пресуде, насупротив жалбеним наводима браниоца окривљеног, навео довољно јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Побијајући првостепену пресуду због погрешног и непотпуног утврђеног чињеничног стања жалбом браниоца окривљеног АА оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена одбрана окривљених, наводећи да су неприхватљиви разлози првостепеног суда из ког није поклатио веру одбрани окривљеног АА да је опојну дрогу хероин од 1,80 грама држао за сопствену употребу и да није продао опојну дрогу хероин од 1,13 грама окривљеном ББ, имајући у виду компромитоване наводе одбране окривљеног ББ, које је првостепени суд прихватио без детаљне анализе његових контрадикторних одбрана у претходном поступку и на главном претресу, јер је окривљени ББ током поступка мењао одбрану у погледу времена када је долазило до контакта са окривљеним АА до негирања извршења кривичног дела.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца окривљеног АА оценио као неосноване, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање ближе описано у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу изведених доказа, и то исказа полицијских службеника ВВ и ГГ, који су се изјашњавали о својим непосредним сазнањима у вези са предметним догађајем, а чији искази су потврђени писаним доказима – потврдама о привремено одузетим предметима, те физичко хемијским вештачењем којим је утврђено да прашкаста материја браон боје, упакована у целофанску кесицу, нето масе 1,84 грам, која је одузета од окривљеног АА и прашкаста материја браон боје, упакована у белу пвц кесицу, нето масе 1,13 грама, која је одузета од окривљеног ББ, представља хероин са кофеином и парацетамолом, те одбраном окривљеног АА у делу у којем није спорио да је предметне вечери имао код себе пакетић са хероином нето масе 1,84 грама који је одбацио када је уочио полицију. Наведене доказе првостепени суд је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбрана окривљених, дајући јасне разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног АА у делу у којем је негирао да је раније током дана продао ББ опојну дрогу хероин са кофеином и парацетамолом, нето масе 1,13 грама за износ од 2.000,00 динара и да опојну дрогу хероин нето масе 1,84 грама није држао ради продаје, оценивши је као неуверљиву и дату у циљу умањења кривице. Разлози из којих првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног АА у наведеном делу детаљно су образложени на страни 11 побијане пресуде, због чега су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава оцена одбране окривљеног АА за овај суд неприхватљиви и као такви неосновани.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепени суд је оцењујући одбрану окривљеног ББ имао у виду да је окривљени делимично мењао своју одбрану, те је дао јасне разлоге из којих је прихватио његову одбрану дату у ПС Лазаревац у присуству браниоца, у којој је навео да је опојну дрогу која је код њега пронађена када га је зауставила полицијска патрола, у чарапи на десној ноzi, купио од окривљеног АА за износ од 2.000,00 динара, након чега је, око 22,00 часа када је пуштен из полицијске станице, поново контактирао окривљеног АА и отишао у ..., како

би од њега поново купио хероин, а такође је навео и разлоге из којих није прихватио касније измењену одбрану окривљеног ББ дату на главном претресу у којој је најпре навео да је опојну дрогу нашао у свом такси возилу, а потом да је “могуће да ју је купио од АА па је заборавио”, као и да је “могуће да му је опојну дрогу понудила и АА девојка”, те да је тачно како је АА рекао да је то вече требало да се виде како би се договорили око вожње за Београд, налазећи да је оваква одбрана дата искључиво ради пружања помоћи окривљеном АА у циљу умањења његове кривице. Оваква одбрана окривљеног ББ, у супротности је са његовом првобитно датом одбраном на записнику о саслушању у ПС Лазаревац који су без примедби потписали и окривљени и бранилац, а која је правилно прихваћена од стране првостепеног суда, јер је у сагласности са исказима напред наведених сведока - полицијских службеника и писаним доказима, те одбраном коју је изнео у даљем току главног претреса дана 09.11.2022. године.

Наводи жалбе браниоца окривљеног АА да првостепени суд није дао јасне разлоге зашто није прихватио исказ сведока ДД, такође су оцењени као неосновани, с обзиром да је првостепени суд на страни 12 образложења побијане пресуде навео јасне и логичне разлоге из којих није прихватио исказ овог сведока, које разлоге као правилне прихвата и овај суд.

Дакле, на правилно и утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио Кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је оглашен кривим, те да је исто извршио са директним умишљајем.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката мр Веселина Церовића, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је, одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће применити у конкретном случају, имао у виду све околности прописани одредбом члана 54 КЗ, које су од утицаја приликом индивидуализације казне, па је тако од отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност окривљеног, између осталог и за истоврсна кривична дела, док је нашао да олакшавајућих околности није било, па је, ценећи тежину извршеног кривичног дела и личност окривљеног истог осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда због повреде кривичног закона у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном АА није применио одредбу члана 55а КЗ, иако су у конкретном случају испуњени услови за примену института вишеструког поврата, јер је окривљени раније седам пута осуђиван, од чега два пута на затвор од најмање 1 годину за умишљајна кривична дела, а од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне по пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.686/15 од 14.09.2017. године, коју је издржао дана 31.01.2018. године, до извршења новог кривичног дела – дана 27.01.2020. године,

није протекло 5 година.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да пресуда на коју се позива јавни тужила не потпада под услове прописане одредбом члана 55а КЗ, јер је окривљени наведеном пресуди Основног суда у Лазаревцу осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, а одредбом члана 55а КЗ је прописано да ће суд за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђиван за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање 1 годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година.

Тачно је да је окривљени АА два пута осуђиван на затвор од најмање једну годину за умишљајна кривична дела, и то последњи пут пресудом Окружног суда у Београду К.бр.1343/04 од 13.06.2006. године, због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која је, према извештају из казнене евиденције извршена дана 21.02.2007. године, па како је од отпуштања учиниоца са издржавања наведене казне до извршења предметног кривичног дела протекло више од 5 година, то у конкретном случају, насупротив жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду, нису испуњени услови за примену института вишеструког поврата из члана 55а КЗ.

По оцени Апелационог суда у Београду казна затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, како је правилно закључио и првостепени суд.

Стога су жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду којима се оспорава правилност одлуке о висини казне, оцењени као неосновани, а с тим у вези и предлог јавног тужиоца за строже кажњавање окривљеног АА, оцењен је као неоснован.

Такође се неосновано жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, при чему се овај жалбени основ и не образлаже.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић